

El 16 de juny de 2026 **parlem de...**

L'altra casa, de Rachel Cusk

L'AUTORA:

Rachel Cusk, nascuda al Canadà el 1967 però criada i formada al Regne Unit, després d'estudiar a la Universitat d'Oxford, va iniciar la seva carrera amb una ficció d'estil més aviat clàssic que li va valdre reconeixements primerencs, com el premi Whitbread per la seva primera novel·la, *Saving Agnes*. La seva trajectòria va fer un gir decisiu quan va començar a explorar la no-ficció i l'assaig personal, terreny on va descobrir el pes de la polèmica.

L'any 2001, amb la publicació de *A Life's Work*, Cusk va sacsejar l'opinió pública en descriure la maternitat sense idealitzacions, analitzant-ne el tedi i la pèrdua d'identitat. Aquesta voluntat de despul·lar la realitat fins a les últimes

conseqüències va continuar amb *Aftermath*, un relat sobre el seu divorci que va ser rebut amb una hostilitat crítica tan gran que l'autora va entrar en un llarg període de silenci creatiu. Aquesta crisi va culminar en una reinvenció absoluta amb la trilogia *Contorn*, *Trànsit* i *Kudos*. En aquestes obres, Cusk va crear un estil nou: una narradora que gairebé no parla d'ella mateixa i que es defineix a través de les històries que els altres li expliquen. Aquesta "aniquilació del jo" va ser celebrada com una de les innovacions narratives més importants del segle XXI.

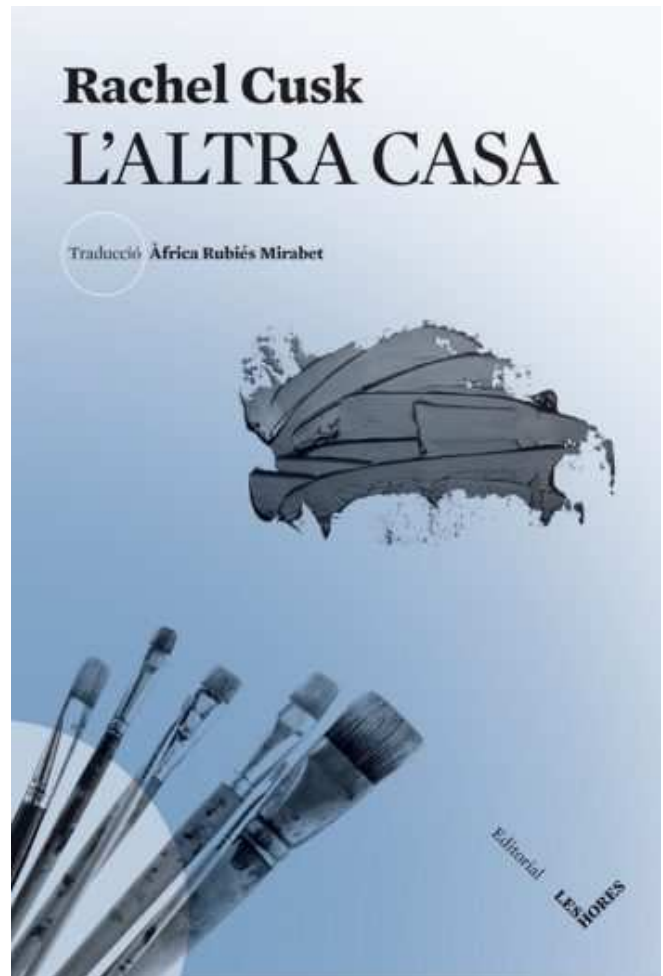
Recentment, amb obres com *La segona casa* o la seva darrera novel·la, *Despulla* (2024), Cusk ha seguit explorant la relació entre l'art i la vida, sovint des de la seva residència a Europa continental.

L'OBRA:

Second place (*L'altra casa* en català, *Segunda residencia* en castellà), es va publicar originalment el 2021. La novel·la s'inspira en les memòries de Mabel Dodge Lunham, que organitzava residències d'artistes a casa seva. Un d'ells va ser D.H. Lawrence, que malgrat convisqué dos anys amb ella, sempre la va menysprear i, fins i tot, s'hi va inspirar per descriure dones dominadores a les seves novel·les. Cusk porta aquesta història a l'actualitat per dissecar els tòpics de l'artista torturat i la dona a l'ombra. Mabel Dodge esdevé M., una

dona de mitjana edat que viu amb el seu marit en una propietat enmig de la natura. A banda de la casa principal, el matrimoni té un petit refugi (l'altra casa), que utilitza com a residència artística. Ella s'obsessiona a convidar L., un artista visual que la va captivar en una època fosca de la seva vida i que, quan arriba, funciona com a element disruptiu a la vida plàcida del matrimoni. L. és el clixé de l'artista narcisista, que alimenta el seu art amb la seva turbulència i que és impermeable al que passa al seu voltant. La protagonista vol aconseguir la seva atenció a qualsevol preu, és a dir, vol que la retrati per veure si, observant-se a si mateixa a través dels ulls de l'artista, aconsegueix per fi definir-se. Podeu imaginar que la cosa no acaba bé. (De la crítica de Carlota Rubio a Núvol)

La novela tiene el tono del monólogo interior; la protagonista se dirige a un tal Jeffers, de quien nunca obtiene respuesta. En ese hablar en el abismo que es *Segunda casa*, M. se crea a sí misma al darse voz; M. habla y se revela a sí misma y también a nosotras, las mujeres que habitamos la contradicción y el anhelo, las mujeres que vivimos y queremos seguir haciéndolo y nos advierte: "Una mujer nunca puede arrojar-se al destino y creer que saldrá indemne. Tiene que confabularse con la supervivencia". (De la crítica de Begoña Méndez a El Español).

PER SABER-NE MÉS:

Rachel Cusk: una perturbadora historia de supervivencia femenina, de Begoña Méndez a https://www.elespanol.com/el-cultural/letras/20211224/rachel-cusk-perturbadora-historia-supervivencia-femenina/637186519_0.html

Rachel Cusk, entre l'artista i l'artesa, de Carlota Rubio a: <https://www.nuvol.com/llibres/rachel-cusk-entre-artista-i-artesa-215549>

Si naces mujer no naces libre, el resto de tu vida a ¡remontar! Entrevista amb Núria Escur, a: <https://www.lavanguardia.com/cultura/20211028/7819635/rachel-cusk-otra-casa.html>